

METROPOLITAN ARCHEPARCHY OF PHILADELPHIA
Ukrainian Catholic
Most Reverend Borys Gudziak
810 North Franklin Street
Philadelphia, Pennsylvania 19123-2005
Phone (215) 627-0143 Fax (215) 627-0377
ukrmet@ukrcap.org

No. 607/2019 O

**PYLYPIVKA (ADVENT) PASTORAL OF THE UKRAINIAN CATHOLIC HIERARCHY OF THE U.S.A.
TO OUR CLERGY, HIEROMONKS AND BROTHERS, RELIGIOUS SISTERS, SEMINARIANS
AND BELOVED FAITHFUL,**

Glory to Jesus Christ!

We, the faithful experience the life of the Church by means of the unending cycle of the liturgical year. The liturgical year is not simply how we mark the passage of time in the church calendar year. The liturgical year tells the story of God's life in the world, a story in which we are participants, not just spectators or listeners. It is a re-living of the life of Christ, His Most Holy Mother and the Saints. And liturgy is the means by which we tell, live, and experience the story. Through liturgy it becomes real to us and becomes part of our own lives.

It has been said that liturgy is humanity's yearning for God, and that grace is God's yearning for humanity. Liturgically, this story of holy yearning - God's yearning for us and our yearning for God - begins at the point in the liturgical year that we find ourselves at the present moment: Pylypivka: the 40-day period of waiting and watching for the fulfillment of God's promises, and the coming together of humanity and divinity in the Christ child, who, with his nativity, will bring new life and new hope into our world and our lives.

Too often we see this time of Pylypivka, through the secular lens of our modern post-Christian society, as the final countdown to Christmas, the time when we get things ready for the holidays. By now the malls and stores have long been decorated for Christmas. Christmas gift lists are growing and the number of shopping days is shrinking. Party menus are being planned. Travel plans are being made. Families are gathering. Expectations and hopes are growing. Christmas trees need decorating and presents need wrapping. The pressure is mounting. There is so much to do and so little time to do it in. We feel stressed and distracted.

This is not the liturgical or spiritual understanding of Pylypivka proposed by the Church. This is not the ideal way of spending this holy time. Pylypivka is not the time when *we prepare* for Christmas. It is the time in which *we are prepared* for Christmas. It is the time not so much for action as for reflection, a time not for doing but for being open and receptive. Pylypivka is the time when the Church offers to us an alternative to the secular model of "getting ready for the holidays" and asks us to slow down, be still, and be quiet. We are called to keep awake, to be looking and listening for the God who is coming to us. We are called to prepare the way of the Lord in our hearts. It is a time to watch and reflect on who we are. It is a time to look for Christ in all the unexpected places – in the ordinary events of everyday life, in the poor, the

hungry, and the needy. And we wait and watch for the angelic messenger who will tell us of the birth of the Christ child.

Being still and keeping attentive is hard work at any time but especially now, during one of the busiest times of the year, so full of distractions and stress, which makes keeping still and attentive even more necessary for us. The time of Pylypivka reminds us that waiting and watching is holy work. So how do we do this?

The tradition of the Church teaches us that silence is the key. Silence is a way of waiting, a way of watching, and a way of listening to what is going on within and around us. Through stillness and silence, through attentiveness and watchfulness we come to self-knowledge and the true spiritual meaning of the coming of Christ.

Of course, it is unrealistic for us to completely detach ourselves from the world in which we live. Our daily obligations and responsibilities prevent us from doing so.

However, during this time of Pylypivka, we encourage you to take just a few minutes each day to sit in silence and stillness, with perhaps the aid of Holy Scripture or a spiritual book, and meditate on the coming of the Lord in the flesh in the feast of His Nativity. If you do this, be prepared to be surprised at what the Lord might whisper to you in your heart!

May the blessings of the Lord Jesus, whose birth in a cave in Bethlehem we joyfully await, descend upon all of you.

+Borys Gudziak
Archbishop of Philadelphia for Ukrainians
Metropolitan of Ukrainian Catholics in the United States

+Paul Chomnycky, OSBM (author)
Eparch of Stamford

+Benedict Aleksiychuk
Eparch of St. Nicholas in Chicago

+ Bohdan J. Danylo
Eparch of St. Josaphat in Parma

+John Bura
Auxiliary Bishop of Philadelphia

+Andriy Rabiy
Auxiliary Bishop of Philadelphia

November, 2019

METROPOLITAN ARCHDIOCESE OF PHILADELPHIA

Ukrainian Catholic

Most Reverend Borys Gudziak

810 North Franklin Street

Philadelphia, Pennsylvania 19123-2005

Phone (215) 627-0143 Fax (215) 627-0377

ukrmet@ukrcap.org

No. 607/2019 O

ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІВ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ США НА ПИЛИПІВКУ ВСЕЧЕСНІШОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ПРЕПОДОБНОМУ МОНАШЕСТВУ, СЕМІНАРИСТАМ, НАШИМ ДОРОГИМ ВІРНИМ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ,

Слава Ісусу Христу!

Ми, вірні, беремо участь у житті Церкви завдяки нескінченному циклові літургійного року. Літургійний рік - це не лише певний відрізок часу в церковно-календарному році. Літургійний рік розповідає земну історію життя Бога у світі, в якій ми є учасниками, а не просто глядачами чи слухачами. Ми наново досвідчуємо життя Христа, Його Пресвятої Матері та святих. Літургія - це засіб за допомогою якого ми розповідаємо, живемо та переживаємо історію. Через Літургію вона стає реальною для нас і стає частиною нашого власного життя.

Кажуть, що Літургія – це прагнення людини бути з Богом, а благодать – це прагнення Бога бути з людиною. В літургійному аспекті, це історія про святе прагнення Бога бути з нами і наше прагнення бути з Ним, яке починається у цей час літургійного року, у час Пилипівки, яка є 40-денним періодом очікування та споглядання на сповнення Божої обітниці, а також зближення людства з божеством в особі дитятка Ісуса, який із своїм Різдвам принесе нове життя та нову надію у наш світ та наше життя.

Надто часто ми бачимо цей час Пилипівки через світський об'єктив нашого сучасного пост-християнського суспільства, як остаточний відлік до Різдва, як час святкових приготувань. На сьогоднішній день торгові центри та магазини вже прикрашені до Різдва. Список різдвяних подарунків зростає, а кількість днів для покупок зменшується. Плануються святкові бенкети, складаються плани подорожей. З'їжджаються разом родини. Збільшуються наші очікування та сподівання. Необхідно прикрасити різдвяні ялинки, загорнути подарунки. Зростає напруга, адже, ще так багато слід зробити і залишається так мало часу. Ми відчуваємо стрес і розгубленість.

Це не є літургійне чи духовне розуміння Пилипівки, яке подає нам Церква. Це не є ідеальний спосіб провести цей святий час. Пилипівка - це не час, коли *ми самі готуємося* до Різдва. Це час, коли Церква *нас приготує* до Різдва. Це не стільки час дій, скільки роздумів, час для того, щоб бути відкритим і сприйнятливим. Пилипівка - це час, коли Церква пропонує нам альтернативу до світської моделі «святкових приготувань» і просить нас сповільнити наш темп, зберігати спокій та мовчанку. Ми є покликані бути зосередженими, шукати і слухати Бога, який до нас приходить. Ми покликані готувати шлях для Господа у своїх серцях. Настав час спостерігати і розмірковувати над тим, ким ми є. Настав час шукати Христа у всіх несподіваних місцях - у звичайних подіях повсякденного життя, у

бідних, голодних та нужденних, та очікувати і виглядати ангельського посланця, який розповість нам про народження Божого Дитятка.

Бути спокійним та уважним є важко в будь-який час, особливо, зараз, у цю найбільш зайняту пору року, серед численних розладів та стресів, які щораз більше підкреслюють необхідність для нас тиші та зосередженості. Час Пилипівки пригадує нам, що очікування і споглядання - це свята праця. Тому як нам це здійснити?

Традиція Церкви навчає нас, що тиша є ключовим елементом. Вона є способом очікування, споглядання та слухання того, що відбувається всередині і навколо нас. Через спокій і тишу, через уважність і пильність ми дійшли до самопізнання та справжнього духовного значення приходу Христа.

Звичайно, нам нереальним є повністю відірватися від світу, в якому ми живемо. Наші щоденні зобов'язання та відповідальність заважають нам це робити.

Однак, у цей час Пилипівки, ми радимо вам щодня присвятити кілька хвилин, для того, щоб у тиші та спокої, можливо, за допомогою Святого Письма чи духовної книги, розмірковувати про прихід Господа у плоті у цей празник Різдва Христового. Якщо ви це здійсните, то будете здивовані тим, що Господь промовить до вас у тиші вашого серця!

Нехай благословення Господа Ісуса, народження якого у печері у Вифлеємі ми радісно чекаємо, зійде на всіх вас!

+Борис Гудзіак

**Митрополит Української Католицької Церкви у США
Архієпископ Філадельфійський для Українців**

**+Преосвященний Павло Хомницький, ЧСВВ (автор)
Єпископ Стемфордської єпархії**

**+Преосвященний Венедикт Алексійчук
Єпископ Чиказької єпархії святого Миколая**

**+Преосвященний Богдан Данило
Єпископ Пармської єпархії святого Йосафата**

**+Преосвященний Іван Бура
Єпископ-Помічник Філадельфійський**

**+Преосвященний Андрій Рабій
Єпископ-Помічник Філадельфійський**

листопад 2019 р. Б.